

Vores absolut primære kritik af aftalen handler om kompensationsparagraffen eller kompensationsklausulen. Vi finder det uhørt, hvis et flertal herinde virkelig vil tiltræde, stemme ja til en kompensationsklausul, der rækker frem til 2042, og som betyder, at ethvert nuværende eller kommende Folketing er afskåret fra at ændre i beskattningen for Nordsøen, medmindre man betaler kompensation til A.P. Møller.

Jeg må egentlig sige, at det er fantastisk, at man overhovedet har kunnet få den tanke undervejs – ja, ikke at man har kunnet få tanken fra selskabets side, for det er jo klart nok, men at man fra den anden forhandlingsparts, nemlig ministerens, side, overhovedet er gået ind på det.

Vi er også kritiske over for det provenu, der ser ud til at komme ud af aftalen. Det er klart, at det ville være meget mindre slemt, hvis et andet flertal efterfølgende havde mulighed for at lave om på vilkårene, men hvor graverende det er, mangler vi endnu svar på, fordi vi ikke har fået svar på de mange spørgsmål, vi har stillet i udvalget.

Der er en enkelt ting i selve undergrundsloven, som jeg godt vil hive frem her. I bemærkningerne til undergrundsloven skrives der, at Danmark har en særlig dispensation eller en særlig undtagelse fra EU's udbudsprocedure. Hvis man kigger i direktivet, fremgår det imidlertid klart, at man er undtaget fra udbudsproceduren, hvis man forlænger en aftale, men at aftalen skal tildeles på grundlag af objektive og ikkediskriminerende principper. Men det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget. Man skal kigge i selve direktivet.

Mit spørgsmål til ministeren er: Når man laver en forlængelse, hvordan kan man så godtgøre, at den forlængelse er sket på objektive og ikkediskriminerende principper i forhold til andre selskaber? Så vidt jeg kan se, er det meget vanskeligt at gøre, og derfor har vi foreslået, at man alternativt lod koncessionsperioden efter 2012 gå i udbud og samtidig ændrede beskattningsreglerne her og nu, for det er faktisk muligt inden for den nuværende koncession.

Det er ikke bare en videreførelse af det, der hidtil har været gældende på koncessionsområdet. Det er faktisk en væsentlig indskrænkning, for det er ikke en del af den nuværende koncession, at man ikke kan ændre skattelovgivningen.

Morten Homann (SF):

Jeg vil lige knytte nogle mere specifikke bemærkninger til L 62 vedrørende skattedelen. Den er jo en del af et større kompleks omkring aftalen med DUC, og der er ikke nogen tvivl om, at man ikke kan tage de enkelte elementer og se dem uden forbindelse med konteksten. Også skatteaftalen kan kun vurderes i forbindelse med de øvrige elementer.

Det er en ret unik aftale, vi har med at gøre. Det er ikke hver dag, man oplever, at en regering eller for den sags skyld en anden skatteudskrivende myndighed beslutter at sætte sig ned med en enkelt skatteyder og forhandle om, hvad den skatteyder skal betale i skat de næste 40 år frem i tiden.

Kl. 17.45

Det er en ret unik situation, som det ikke er overraskende at A.P. Møller er ganske godt tilfreds med. Man har også kunnet se ganske tydeligt siden aftalens indgåelse, at der med få undtagelser kun har været én vej for selskabets aktier, og det har været opad.

Man kan spørge sig selv, hvem der har snydt hvem i forhandlingerne. Jeg er ikke sikker på, at det er Esplanaden, som har mest at være ked af. Jeg synes, at jo flere oplysninger, der kommer frem, jo mere tyder alt på, at det er den danske befolkning, de danske borgere, som afgiver en del af deres undergrund, der har grund til at føle sig snydt her.

Selve beskattningen og vurderingen af beskattningen er jo tæt bundet op på den kompensationsklausul, som binder fremtidige Folketing på hænder og fødder i skattepolitikken. Det drejer sig både om, som vi har været inde på tidligere, muligheden for at kunne rette op på tidligere tiders fejl, hvis det viser sig, at man ikke har fået tænkt alle tænkelige ender og kanter igennem i denne aftale, og det drejer sig om fremtidig udvikling i teknologi, som måske ændrer hele billedet af, hvad man kan og ikke kan i Nordsøen med inddrivning af kulbrinter.

Det drejer sig om fremtidige krav om en måske skærpet miljøbeskatning, måske endda, at også nordsøaktiviteten skal betale den samme CO₂-afgift som resten af samfundet. Der er mange forskellige elementer, hvor man skattepolitisk binder Folketinget på hænder og fødder de næste 40 år frem i tiden.

Ser man på de konkrete elementer i aftalen, vil jeg godt medgive, og det skal der ikke være nogen tvivl om, at der skal være stor ros til økonomi- og erhvervsministeren for at have fået pil-